

Grunnlovseminar på Eidsvoll 16. februar 2007
Velkomsthilsen ved Per Kr. Skulberg, styreleder Eidsvoll 1814

Stortingspresident, ærede forsamling,

De fysiske rammene er ofte helt nødvendige for at vi skal klare å konsentrere oss om forhold som ikke er så lett å gripe, og som fort kommer i bakgrunnen i hverdagen. Stedene og de fysiske rammene om viktige utviklingstrinn i et folks liv og historie er pedagogiske nødvendigheter for at vi selv skal kunne gå trinnene videre.

Frihet, toleranse, likeverd, samspill, ikke-voldelig konfliktløsning er alle mål som ikke blir virkelige uten at disse verdiene formidles og holdes fram kontinuerlig.

Lykkelig er det land der denne samtalen også kan finne sted i det offentlige rom – og der denne samtalen stimuleres.

Med lov skal land bygges – og ikke med ulov ødes. Det er det vi har grunnlov - og etterfølgende lovgivere til. Dette så grunnlovsforsamlingen i denne sal – og vi er dem stor takk skyldig.

Det blir klarere og klarere for meg hvor eksepsjonelt privilegerte vi har vært som hadde en Henrik Wergeland som i tiårene etterpå drev en glødende formidling av hvilken gave grunnloven var for folks hverdag. Han var en énmanns folkeaksjon, som til og med levde som han lærte. Wergeland så det å frigjøre mennesker fra all undertrykkelse som historiens mål. Han så uretten i det klassesdelte samfunnet. Han så betydningen av å gi folk kulturell egentrygghet og respekt for naturen og samspillet der.

100 år seinere minnet Gandhi om de sosiale dødssynder, fordi han så ting som ville skade land og folk:

- Politikk uten prinsipper
- Rikdom uten arbeid
- Handel uten moral
- Utdannelse uten dannelse
- Vitenskap uten humanitet
- Fornøyelser uten samvittighet
- Engasjement uten offer

I dag er det mange som finner det opportunt å hause opp en politikerforakt.

Eidsvollsbygningen og Wergelands hus er etter min oppfatning stedet for å bygge opp politikerrespekt. Her er det faktisk lett, fordi vi ser at politikerrespekt får en bare til gjennom å gi folk respekt for seg selv og sin egen mulighet til å styre sitt eget liv. Folkestyre heter det. ”Engasjerte mennesker forandrer verden” bruker vi som motto her.

Velkommen skal dere være. Notabiliteter har det vært også tidligere i dette hus. De som var til stede her den 16. februar på det som ble hetende Notabelmøtet, var forløpere for det som skulle komme. Dere skal i dag være forløpere i det foredlingsarbeid og den tenkingen som skal skje omkring Grunnloven. Vi gleder oss.